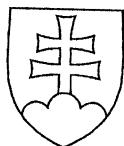

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 8. 7. 2009

Najvyšší súd Slovenskej republiky
dňa 19. 2. 2010

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Elexovej a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca v právnej veci navrhovateľa: **MAC TV, s.r.o.**, Brečtanová 1, Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária Bugala – Ďurček, s.r.o., Radvanská 29, Bratislava, proti odporkyni : **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Kolárska 6, Bratislava, konajúc o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/04/2008 zo dňa 22.01.2008, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/04/2008 zo dňa 22.01.2008 **potvrdzuje**.

Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky súdny poplatok za návrh 66 € do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

odvodnenie

Odporkyňa vydala dňa 22.01.2008 rozhodnutie č. RP/04/2008, ktorým za porušenie povinnosti obsiahnutej v § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii

a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) tým, že:

- I. navrhovateľ dňa 23.07.2007 o cca 21:55 hod. odvysielal program Črepiny, ktorý mohol ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav, mu uložila sankciu – *pokutu* podľa § 64 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 67 ods. 5 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 100 000 Sk,
- II. za porušenie povinnosti ustanovej v § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z., odvysielaním programu Črepiny špecifikovaného pod bodom I., pri zaradení ktorého do vysielania nezohľadnil jeho vekovú vhodnosť pre maloletých, bola navrhovateľovi uložená sankcia – *upozornenie na porušenie zákona* podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z..
- III. povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. odvysielaním predmetného programu Črepiny, pri ktorom neuplatnil Jednotný systém označovania programov (ďalej len JSO) v súlade s podmienkami, ktoré podľa ustanovenia § 20 ods. 6 určila Rada, za čo mu bola uložená sankcia – *pokuta* podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 20 000 Sk.

Proti rozhodnutiu odporkyne podal včas opravný prostriedok navrhovateľ, a to v časti výroku rozhodnutia I. a III. z nasledujúcich dôvodov:

- 1) vysielaťovi sa nezákonným postupom odporkyne odňala možnosť konáť pred správnym orgánom, čo malo za následok nezákonné rozhodnutie odporkyne spôsobené procesným pochybením správneho orgánu. Navrhovateľ poukázal na ustanovenie § 3 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len Správny poriadok), ako aj § 3 ods. 3, § 3 ods. 4, § 33 ods. 2 a § 46 Správneho poriadku. V prípadoch, keď Rada koná podľa zákona č. 308/2000 Z.z. a absentuje osobitná procesná úprava podľa tohto zákona, aplikuje sa v zmysle § 71 zákona č. 308/2000 Z.z. Správny poriadok s výnimkou ustanovení § 49, § 53, § 54, § 56 až § 68. Navrhovateľ poukázal najmä na povinnosť správneho orgánu umožniť účastníkovi správneho konania oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia. Podľa navrhovateľa napadnuté rozhodnutie vydala odporkyňa bez splnenia tejto záonnej podmienky, v oznamení o začatí správneho konania odporkyňa uviedla len právnu kvalifikáciu možného porušenia zákona a rámcovo vymedzený vysielací priestor, v ktorom malo dôjsť k odvysielaniu programu, ktorý mal vysielať údajne porušiť

zákon o vysielaní a retransmisii. Rada však v uvedenom oznamení neuviedla, ktorou časťou odvysielaného programu bol údajne porušený zákon. Podľa navrhovateľa Rada po začatí konania v tomto prípade získala svoju ďalšou činnosťou nové podklady, ktoré jej slúžili pri rozhodovaní o výsledku správneho konania, a navrhovateľovi neposkytla možnosť sa k týmto neskôr získaným novým podkladom vyjadriť a tým mu odobrala možnosť konáť pred správnym orgánom. Obsah reportáže bol vysielačovi sprístupnený vo forme prepisu ako dôkazný prostriedok použitý Radou po prvý raz až doručením rozhodnutia Rady. Navrhovateľ sa zúčastnil na ústnom pojednávaní dňa 22.01.2008, ale nemal k dispozícii ani prepis príspevku, keďže v čase konania účastník už nemal k dispozícii zvukovo-obrazový záznam, ani žiadne iné podklady, ktoré Rade slúžili ako podklad pre rozhodnutie.

- 2) Navrhovateľ ďalej namietal, že odporkyňa nesprávnymi skutkovými zisteniami a závermi dospela na základe vykonaných dôkazov k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, na základe ktorých vydala svoje nezákonné a vecne nesprávne rozhodnutie. Predmetný príspevok vysielač zaraďil opakovane do štruktúry programu Črepiny z dôvodu poukázania na absurdnosť a zároveň nebezpečnosť užívania omamných látok z pohľadu dopadu na život nielen narkomana, ale aj jeho blízkeho okolia. Príspevok bol odvysielaný spôsobom, ktorý v žiadnom prípade neglorifikoval užívanie omamných látok, resp. neukázal spôsob života narkomana v takom svetle, ktorý by navádzal maloletých k užívaniu drog. Práve naopak, z informácií dostupných navrhovateľovi, na mnohých miestach reportáže zazneli slová o absurdnosti a nebezpečnosti užívania omamných látok, a to aj z úst samotného narkomana, keď sám vyjadril parafrázuječ jeho slová, že užívaním drog stratil všetko, majetok, priateľov a rodinu. V reportáži zazneli názory a polemiky náhodne oslovených. Reportáž ukázala desivú skutočnosť, ako ľudia závislí na užívaní drog klesajú pod ľudskú dôstojnosť, keď sú ochotní kradnúť na to, aby si zarobili na každodennú dávku drogy. Navrhovateľ uviedol, že ak v príspevku zaznelo vyjadrenie Lukyho: „Drogy vám prinášajú niečo, čo vám nedá nič iného, dokonca ani sex“, bolo to pravdivé vyjadrenie, nie účelové vyjadrenie a už vonkoncom nie vyjadrenie, z ktorého by bolo možné odôvodniť propagáciu užívania drog, ako to uvádzala Rada v napadnutom rozhodnutí. Podľa navrhovateľa je všeobecne známe, že drogy naozaj vyvolávajú pocity šťastia. Poukázaním na účinky aplikácie drog nemožno predsa vyvodiť záver, že odvysielaním príspevku vysielač zobrazil drogovú závislosť senzačným spôsobom. Navrhovateľ mal za to, že v predmetnej reportáži neboli

použité šokujúce zábery, ktoré by mohli ohrozíť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav. Taktiež nemožno uprietiť vysielateľovi právo reagovať na vysoko aktuálny a stále pretrvávajúci problém sociálnej reality výrazovými prostriedkami charakteristickými pre televíziu. Reportáž bola označená piktogramom 15, teda ako nevhodná pre maloletých do 15 rokov.

S poukazom na uvedené dôvody navrhovateľ žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozhodnutie odporkyne č. RP/04/2008 zo dňa 22.01.2008.

K podanému opravnému prostriedku sa písomne dňa 17.04.2008 vyjadrila odporkyňa, uvádzajúc k opravnému prostriedku:

1) Z oznámenia o začatí správneho konania č. 330-PgO/O-3969/2007 vyplýva, že navrhovateľ bol vyzvaný, aby zaslal v primeranej lehote 15 dní k predmetu správneho konania svoje stanovisko a navrhol dôkazy v súlade s § 32 ods. 2 a 3 Správneho poriadku, to znamená, že odporkyňa postupovala v súlade s § 33 ods. 2 Správneho poriadku, keď dala navrhovateľovi možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia vyjadril k podkladu a spôsobu jeho zistenia. Navrhovateľ v konaní pred správnym orgánom neuviedol, že z oznámenia mu nie je jasný predmet správneho konania, hoci mu prislúchali aj procesné práva. V tomto prípade je odporkyňa názoru, že konala v súlade so zásadou súčinnosti správneho orgánu s účastníkom správneho konania, keď požiadala navrhovateľa o zaslanie stanoviska a poučila ho o možnosti navrhnúť aj iné dôkazy, ako aj o možnostiach využitia jeho základných procesných práv zakotvených v správnom poriadku tak, ako už bolo vyššie uvádzané. Z tohto dôvodu má odporkyňa za to, že svojim postupom nijakým spôsobom neobmedzila ani neporušila procesné práva navrhovateľa ako účastníka predmetného správneho konania. Navrhovateľ sa k predmetu správneho konania vyjadril písomne, pričom z obsahu vyjadrenia odporkyňa usúdila, že navrhovateľ vedel, v čom spočíva možný rozpor s citovanými ustanoveniami zákona č. 308/2000 Z.z., keďže sa k skutkovým okolnostiam danej veci podrobne vyjadril. Navrhovateľ dňa 16.01.2008 využil svoje právo podľa § 23 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. a nazrel do administratívneho spisu. Dňa 22.01.2008 sa zástupcovia navrhovateľa zúčastnili ústneho pojednávania, ktoré odporkyňa nariadila v súvislosti s predmetom daného správneho konania, v záujme zistenia presného a úplného skutkového stavu predmetnej veci.

2) Odporkyňa uviedla, že predmetný program Črepiny, odvysielaný dňa 23.07.2007 o cca 21:55 hod., bol reprízou programu Črepiny odvysielaného premiérovo už dňa 11.06.2007 o cca 22:00 hod., ktorý bol označený ako nevhodný a neprípustný pre maloletých. Predmetný program Črepiny zo dňa 23.07.2007 však bol odvysielaný o cca 21:55 hod., pričom bol preklasifikovaný a označený ako nevhodný pre maloletých do 15 rokov. Predmetný program pozostával iba z jednej reportáže, ktorá informovala o spôsobe života narkomana Lukyho. Reportáž bola spracovaná ako výpoved' narkomana s doplňujúcimi vstupmi redaktorov, pričom prezentácia spôsobu života narkomana bola zameraná najmä na získavanie finančných prostriedkov, nákup drogy, jej prípravu a aplikovanie. Zároveň opisuje samotný účinok drogy na psychiku človeka výrazne pozitívne, pričom súčasne tvrdí, že vznik závislosti je otázkou vôle a priorít. Ako problematickú v tomto prípade vyhodnotila odporkyňa skutočnosť, že maloletí vo veku nad 15 rokov si dostatočne nemuseli uvedomiť obsah a význam vyplývajúci z vysielanej prezentácie spôsobu života narkomana Lukyho. Účinky drogy na ľudský organizmus boli prezentované výrazne pozitívne, aj keď so súčasným poukázaním na negatívne dôsledky dlhodobého užívania vo fáze drogovej závislosti. Rada vyhodnotila za problematické detailné zobrazenia prípravy a priamej aplikácie drogy spolu so sprievodnou slovnou prezentáciou narkomana. Predmetná reportáž v časti, kde si narkoman Luky pripravuje a aplikuje dávku, podľa Rady pôsobí skôr odpudivo, opisuje samotný účinok drogy na psychiku človeka výrazne pozitívne, pričom hlavný protagonist zároveň tvrdí, že vznik závislosti je otázkou vôle a priorít. Podľa odporkyne obsah predmetného programu odôvodňuje naplnenie klasifikačných kritérií uvedených v čl. V ods. 1 písm. f/ JSO, t.j. zobrazenia drogovej alebo inej závislosti a v čl. V ods. 2 písm. c/ JSO, t.j. prezentáciu takých foriem správania, ktoré povzbudzujú k imitácii takéhoto životného štýlu. Po zvážení všetkých okolností daného prípadu odporkyňa dospela k záveru, že predmetný program ohrozil fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo by mohol narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav, čím sa navrhovateľ dopustil porušenia § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z.. Za liberačný dôvod pri vyvodzovaní deliktuálnej zodpovednosti nemožno z právneho hľadiska považovať ani skutočnosť, že navrhovateľ v úvode odprezentoval varovanie o nevhodnosti programu pre osoby mladšie ako 18 rokov.

Na základe uvedeného žiadala odporkyňa ako príslušný správny orgán, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil napadnuté rozhodnutie odporkyne č. RP/04/2008 zo dňa 22.01.2008.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na konanie podľa § 246 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) v spojení s § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne ako aj konanie, ktoré vydaniu rozhodnutia predchádzalo, a to z dôvodov obsiahnutých v opravnom prostriedku a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporkyne je zákonné.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z obsahu pripojeného administratívneho spisu odporkyne č. 330-PgO/O-3969/2007 zistil, že odporkyňa dňa 23.07.2007 v čase o cca 21:55 hod. odvysielala program Črepiny, ktorého obsah tvorila jedna reportáž, ktorá informovala o spôsobe života narkomana Lukyho. Reportáž z väčej časti tvorila výpoved narkomana s doplňujúcimi vstupmi redaktorov, pričom prezentácia spôsobu života narkomana bola zameraná najmä na získavanie finančných prostriedkov, nákup drogy, jej prípravu a aplikovanie, ako aj účinky aplikácie drogy. Narkoman Luky bol 13 rokov drogovo závislý, žije na ulici, po dvoch rokoch sa vrátil z väzenia, kde vydržal čistý a opäť začal drogovat. Kradne, aby mal peniaze na drogy. Už nie pre stavy blaženosťi, ktoré zažil na začiatku, ale na to, aby prežil. Reportáž obsahovala aj návod na zaobstaranie heroínu, ako aj aplikáciu dávky. Narkoman si pred kamerou pripravil a aplikoval dávku, pričom celý proces správnej aplikácie detailne komentoval. Obrazové zábery aplikácie drogy boli v rýchlych strihoch opakované ešte predtým, ako v príspevku chronologicky nasledovali. Senát zároveň konštatuje, že je pravdou, že prostredníctvom protagonistu vysielač poukázal aj na tienisté stránky drogovej závislosti, pričom prostredie, v ktorom narkoman dávku aplikoval, pôsobila odpudivo.

Podľa § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. v znení účinnom ku dňu 23.07.2007 (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.), programy alebo iné zložky programovej služby, ktoré by mohli ohrozíť fyzicky, psychicky alebo morálne vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav, sa nesmú vysielať v čase od 6:00 hod. do 22:00 hod..

Podľa § 67 ods. 5 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. Rada uloží pokutu vysielačovi televíznej programovej služby od 100 000 Sk do 5 000 000 Sk, ak vysiela programy a iné zložky programovej služby, ktoré by mohli ohrozíť fyzický, psychický alebo morálny vývin

maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie alebo emocionálny stav v čase od 6:00 hod. do 22:00 hod. (§ 20 ods. 3).

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi Rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania programu alebo jeho časti,
- d) *pokutu*,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa názoru senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky predmetný program Črepiny, tak ako bol odvysielaný so začiatkom o cca 21:55 hod. dňa 23.07.2007, svojim obsahom, ktorý tvorila reportáž o narkomanovi, s podrobným opisom života narkomana, so spôsobmi ako si zaobstarat dávku heroínu, ako ju aplikovať, *možno považovať za taký program, ktorý mohol ohrozíť predovšetkým psychický a morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie alebo emocionálny stav*, preto mal byť odvysielaný v čase medzi 22:00 hod. až 06:00 hod ráno. Keďže uvedenú povinnosť navrhovateľ ako vysielač televíznej programovej služby porušil, odporkyňa postupovala v súlade so zákonom, keď uložila vysielačovi pokutu podľa § 67 ods. 5 písm. d/ vo výške 100 000 Sk, ktorá je na spodnej hranici zákonného rozpätia.

Podľa § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti je vysielač televíznej programovej služby povinný zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania programov adresovaný rodičom a vychovávateľom maloletých.

Podľa § 20 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z. Rada určí Jednotný systém označovania programov a podmienky jeho uplatňovania. Jednotný systém označovania programov informuje o vekovej vhodnosti programov a iných zložiek programovej služby pre vekovú skupinu do 7, 12, 15 a 18 rokov a upravuje časové obmedzenia vysielania programov nevhodných pre maloletých do 15 rokov a programov a programových zložiek nevhodných a nepripustných pre maloletých. Tento systém Rada zverejní prostredníctvom internetovej stránky, na svojej úradnej tabuli v mieste svojho sídla a doručí ho dotknutým vysielačom.

Podľa čl. V. ods. 1 písm. f/ JSO, ktoré prijala Rada na svojom zasadnutí dňa 13.09.2005, vysielateľ označí programy ako nevhodné a neprípustné pre maloletých, ak obsahujú najmä zobrazenia drogovej alebo inej závislosti alebo promiskuitného sexuálneho správania, najmä ak tieto formy správania prezentujú alebo obhajujú autority.

Podľa čl. V ods. 2 písm. c/ JSO vysielateľ je povinný označiť programy ako nevhodné a neprístupné pre skupinu maloletých zvlášť vtedy, *ked' sa kritériá (odsek 1) vyskytujú v kontexte dej a obsahujúceho prezentáciu takých foriem správania, pri ktorých sa prijímajú dôležité životné rozhodnutia bez ohľadu na následky týchto rozhodnutí a ktoré povzbudzujú k imitácii takéhoto životného štýlu.*

Podľa § 67 ods. 3 písm. c/ zákona č. 308/2000 Z.z. Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 20 000 Sk do 2 000 000 Sk, ak nezabezpečil klasifikáciu a označenie programov (§ 20 ods. 5) alebo neuplatnil toto označenie v rámci ním vysielanej programovej služby.

Z uvedených citácií zákona ako aj JSO vyplýva, že v tomto prípade prišlo k porušeniu povinností, ktoré vyplývajú vysielateľovi televíznej programovej služby pri vysielaní programov a ich klasifikácií. Z hľadiska obsahu uvedenú reportáž odvysielanú v programe Črepiny možno považovať za nevhodnú a neprípustnú pre maloletých, keďže jej obsah ako jediný tvoril program Črepiny. Reportáž obsahovala zobrazenie drogovej závislosti v spojení s prezentáciou takejto formy správania, ktoré podľa názoru súdu môžu povzbudzovať práve maloletých na imitáciu takéhoto správania. Ked'že uvedený program obsahoval podrobny návod ako si drogu zaobstarat', ako ju aplikovať, mal byť takýto program zaradený do vysielania po 22:00 hod. a mal byť označený ako nevhodný pre maloletých piktogramom 18 podľa obrázku 1 prílohy JSO zo dňa 13.09.2005.

K namietaným procesným pochybeniam, najmä k porušeniu ustanovenia § 33 ods. 2 Správneho poriadku, senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konštatuje, že správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladom, k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnuť jeho doplnenie. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu bolo zistené, že správne konanie bolo začaté oznámením zo dňa 11.09. 2007 z dôvodu možného porušenia ustanovení § 20 ods. 3 až 5 zákona 308/2000 Z.z.. Uvedené oznámenie bolo doručené

navrhovateľovi dňa 17.09.2007. Navrhovateľ sa k oznámeniu o začatí správneho konania vyjadril písomne. Stanovisko navrhovateľa bolo Rade doručené dňa 17.01.2008. Dňa 16.01.2008 využil navrhovateľ svoje právo a nazrel do administratívnych spisov prostredníctvom splnomocneného zástupcu Martina Holiča. Dňa 21.01.2008 prevzal menovaný splnomocnenec pozvánku na ústne pojednávanie stanovené na deň 22.01.2008 o 10:20 hod. v sídle Rady, na ktoré sa dostavili zástupcovia navrhovateľa.

Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že už dňa 06.08.2007 bola vyhotovená správa o šetrení sťažnosti a bolo monitorované vysielanie Televízie JOJ zo dňa 23.05.2007. Správa obsahovala podrobny prepis uvedeného programu. Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že po ústnom pojednávaní neboli založené do administratívneho spisu žiadne nové listinné dôkazy, ani sa nevykonávalo už žiadne dokazovanie. V tomto prípade senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dospel k záveru, že k porušeniu ustanovenia § 33 ods. 2 Správneho poriadku neprišlo, pretože o vykonaných dôkazoch sa navrhovateľ mohol dozvedieť pri nahliadnutí do spisu dňa 16.01.2008, resp. aj na ústnom pojednávaní dňa 22.01.2008. Podľa názoru senátu v tomto prípade sa navrhovateľ mohol vyjadriť pred vydaním rozhodnutia k podkladom rozhodnutia a k postupom jeho zistenia, prípadne navrhnúť doplnenie, keďže od nahliadnutia do spisu dňa 16.01.2008 do uskutočnenia ústneho pojednávania dňa 22.01.2008, a predovšetkým ku dňu vydania rozhodnutia (rovako 22.01.2008) neboli už do spisu založené žiadne ďalšie podklady s výnimkou zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 22.01.2008, ktorej obsah podpísali aj osoby, ktoré sa za navrhovateľa na pojednávaní zúčastnili.

V tomto prípade preto súd dospel k záveru, že nerešpektovanie povinnosti upravenej v § 33 ods. 2 Správneho poriadku nebolo zistené, keďže účastník konania sa k obsahu spisu vyjadril na ústnom pojednávaní, ktoré bezprostredne predchádzalo vydaniu rozhodnutia vo veci. Navrhovateľ bol oboznámený s obsahom spisu aj počas nahliadania do spisu dňa 16.01.2008. Od tohto dátumu žiadne nové listinné dôkazy do administratívneho spisu založené neboli a ani nebolo vykonané dokazovanie s výnimkou ústneho pojednávania, na ktorom boli prítomní zástupcovia navrhovateľa.

Z uvedených dôvodov dospel senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k záveru, že v tomto prípade je potrebné rozhodnutie odporkyne č. RP/04/2008 zo dňa 22.01.2008 ako zákonné potvrdiť.

O trováč konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že navrhovateľovi, ktorý nemal úspech vo veci, nepriznal právo na náhradu trov konania.

Súd zároveň rozhodol o povinnosti navrhovateľky zaplatiť súdny poplatok za podaný opravný prostriedok vo výške 66 € podľa zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, a to podľa § 2 ods. 4 veta druhá, z dielce, ktorého vyplýva, že poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgámu a v konaní neboli úspešný. Výška poplatku bola určená podľa položky č. 10 písm. c/ Prílohy k zákonom č. 71/1992 Zb.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 02.06.2009

JUDr. Anna Elexová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková *Voláková*

